

Момци и девојке играли, публика поцупкивала

Олет је дошло време искушења за траву и цвеће око зграде Старог суда. Срећом, Није митинг, нису избори, нико није у протесту.

Игра "Типопластика". Све-чаности поводом Цвети, Дана Другог српског устанка и Дана општине почеле су у петак на најлепши могући начин., На градском тргу, под ведрим небом, Културно-уметничко друштво "Типопластика" је са својих око четири стотине чланова приредило више од два сата квалитетног концерта. Наступали су: први, други и трећи ансамбл, ветерани, седам група школе фолклора и најмлађи чланови играчке дружине – три групе из обданишта. Све пред око две хиљаде гледалаца од којих многи, онако у месту, мало поцупкују. Гости "Типопластике", која овом приликом обележава 15 година постојања и рада, били су трубачи из Коштунџа. Оркестар Етно арт, под покровитељством генерала Јована Чековића, има одличну сарадњу са друштвом и ове вечери то поново доказују.

Играле су се игре Шумадије, Такова, Мачвe, Влашке игре и јужњачки чочеци. Хвала Богу, време је послужило па играчи и свирачи нису имали проблема. За неке је ово био први велики јавни, наступ, док ветерани одавно не броје наступе.

• Двочасовним концертном КУД "Типопластика" обележио 15 година рада и одушевио око 2.000 суграђана. Једино што не недостаје КУД "Типопластика" је воља за игру и подмладак

– Добро је кад се било шта дешава у граду, а камоли овако нешто. Погледај како су лепо! – не крије одушевљење један гледалац.

Заиста, КУД "Типопластика" великом поразнику и својим суграђанима дарује најлепше. Али – увек има неко али.

За неколико најстаријих и најактивнијих чланова Друштва овај концерт почео је рано ујутро. Прво је плусак покварио расположење толико да јутрос ником није било ни до чега. Срећом, разведри се па се кренуло са постављањем бине. Општина је помогла, Градитељеви радници су монтирали позорницу али момци који су увече стаом

и игром пленили на бини претходно су је препаковали и учврстили за свој наступ. Не само да није дозвољено да се играчи пресвлаче у Дому војске, него је и са шатором било великих проблема. На крају је после интервенције "одозго" добијен шатор који су војници поставили иза бине. У свежој априлској вечери пресвлаче се сви заједно, једно до другог. Ознојена деца, младићи и девојке; све онако на бетону.

– Ма има да се пресвлачимо и на бини само да играмо – био је коментар једне девојке.

Некако се десило и то да званичној општинској најави свих могућих свечаности и програма

позадину. Сад кад се ово заврши морамо да некако вратимо шашу горе у Нешковиће. Не можемо ваљда овде да је оставимо – каже Марко.

Он води трећи ансамбл и поручује:

– Вечерас смо показали колико нас има јер нам нико не верује. Показали смо део онога шта умемо. Нисмо све играли да не би концерт трајао сувише дуго.

Сви садашњи предводници група су из овог града и потекли су у овом друштву. Први ансамбл води Небојша, познат као Орестије. То је група спремна за велике наступе. Ветерани на челу са Ђикијем ипак не посустају. Њихов корак је најситнији. Они су навикли да их хвале док су на сцени а да после сви издвајају спонзорство и помоћ друштву. Жао им, кажу, једино ових најмлађих. Ово вечерас им је први наступ а не нађе се нико да им бар по сок подели. Једино је кафе Грифон после концерта и паковања бине угостио играче – раднике.